

पा० व्याख्ये प्रयेगे या सुखः । “सा लतेव महापात्रं
फुल्लं गोमतितीरजम्” भा० वि० २७ अ० । न तु
सुखान्त्वं शब्दान्तरम् केषाञ्चित् तथा कल्पनं तु प्राप्ता-
दिकम् । गौस्तदस्थि चत्वास्ति मत्तपु डीप् (भागाङ्)
ख्यातायां ५ भूमौ “भोजनं यत् तत्रापि शयनं हृष्ट-
मन्दिरे । मरणं गोमतीतीरे” उद्भूतः ।

गोमतत्त्विका स्त्री प्रशस्ता गौः (जातिः) “प्रशंसाय
चनेषु” पा० नित्यसं परनि० । प्रशस्ते गवि पुंस्त्वपि
स्त्रीत्वमेव । “प्रशंसायचनेषु” पा० स्तुते वचनपदार्थं
रुढमात्रगन्धपरिपकार्यं तेन ये योगिकाः शक्त्योभना-
दयः ये च विशेषवचनाः शुचिवाध्यादयः ये च गौण-
वृत्त्या सिद्धोभाष्यक इत्यादौ प्रशंसं बोधयन्ति ते
सर्वे व्युत्पन्ने” मनो० । प्रशंसावचनरुढगन्धादाभरे
पठिता यथा “मतत्त्विका मचचिका प्रकाशु उद्भूतजौ ।
प्रशस्तवाचकान्यसन्त्ययः शुभावहे विधिः” । गोम-
चर्चिषाप्त्यर्थे स्त्री ।

गोमत न० गवां मतम् । गव्यतो शब्दार्थः ।

गोमतस्य पु० गौरिव स्थूलोमतस्यः । सुशुतोक्ते नादेये
मतस्यभेदे । “तत्र नादेयाः रोहितपाटीनपाटला-
राजीववर्णगोमतस्यलण्यमतस्यवायुझारभूरणसहस्रदंष्ट्रा-
प्रभृतयः”

गोमय त्रि० नां दुग्धं मयति मय-अच् इत् । गोदुहे
गोपे । ततः चतुरर्थ्यां कुसुदा० ठक् । गोमयिक
तर्हिर्हत्तादौ त्रि० ।

गोमन्त पु० सद्यप्यर्थं तद्विवरस्ये पर्वतभेदे । “ततश्च्युतः
गमिष्यामः सत्तास्य विवरं गिरिम् । गोमन्तमिति वि-
ख्यातं नैकशृङ्गविभूषितम्” हरिव० ६६ अ० । तदर्थं नञ्
“एवं वयं क्षीरासम्पादभतः कृतकिल्बिषाः । सामर्थ्य-
वन्तः सख्य्याद् गोमन्तं रुसुपाश्रिताः । त्रियोजनायतं
संप्रत्यक्षं योजनादधि । योजनान्ते शतद्वारः धीर
विक्रमतीरणम्” भा० सं० १७ अ० ।

“तदगच्छ कृष्ण ! यैलेन्द्र गोमन्तं तु नगाक्षमम्”
तत्रैव । क्षीरासम्पन्नं तत्र कृष्णयुद्धकथा तत्पर्वतदाहकथा
च हरिव० ६६ अ० ७ अ० । “मधुराप्रसिद्धिं हिमवद्गोमन्त-
चित्कृष्टयाः” ह० सं० १६ अ० ।

गोमन्त पु० पर्वतभेदे । “क्रौड्दीपे महाक्रौडौ गिरीरत्न-
चयाकरः । सम्पूज्यते महाराज ! चातुर्वर्ष्येन
जित्यदा गोमन्तः पर्वतो राजन् ! सुमहान् सर्वधातुकः ।

यत्र नित्यं निवसति श्रीमान् कमललोचनाः” भा०
भी० १२ अ० ।

गोमय पुंन० गोः पुरीषं गो+मयट् अर्धचां द । (गोवर)
गोः पुरीषे तदुगुणादिगोशब्दे २६८१ पु० ७ अ० । “यत्न-
जीर्णदेहाया बन्ध्यायाश्च विशेषतः । रोगाक्षीयाः
प्रसूताया न गोमौमयमाहरेत्” शब्दार्थचि० स्मृतिः
गोमयस्य अठताकारणम् ।

“यतं वर्षे सहस्राणां तपस्तप्तं सुदुष्करम् । गोभिः पूर्वं
विस्तृताभिर्गच्छेम अठतामिति । अष्टापुरीषस्तानेन
जनः पूयेत सर्वदा । शकता च पवित्रार्थं कुर्वीरन् देव
मातृपाः । ताभ्यो वरं ददौ ब्रह्मा तपसोऽन्ते स्व-
प्रभुः । एवं भवत्विति विभुर्लोकैस्तारयतेति च” । तत्र
उक्त्या वासो यथा गोलक्ष्मीसंवादे “अवश्यं
माननां कार्या तवाकाभिर्यश्स्तिनि । शकन्मूले निव-
स त्वं पुण्यमेतद्भि नः शुभे । श्रीरमा च । दिक्षा
प्रसादो युष्माभिः कृतो मेऽनुपपत्तात्मकः । एवं भवतु
भद्रं वः पूजितास्ति सुखप्रदाः ।” इति भा० शा० दान-
धर्मे उक्तम् । “गोमयं बहना साक्षात् गोमूत्रं च
सरस्वती” काश्या० । “गोमयाश्च इचिको जायते”
शास्त्रकारप्रवादः “सुधाङ्गना गोमयगोसुखानि” माचः ।
“शुचिं देशं विविक्तं च गोमयेनोपशेषयेत्” मनुः ।
शतदात्मके त्रि० स्त्रियां ङीप् ।

गोमयच्छत न० गोमये तदाधारस्याने कृतमिव । शिलीम्बे
(कातिया) । त्रि० स्वत्यार्थे ङीप् स्वार्थे क । गोमय-
च्छतिकापि तत्रार्थे स्त्री हारा ।

गोमयाप्रिय न० गोमयं प्रियमस्य साधनत्वात् । भूटये
शिलीम्बे रत्नमाज्ञा ।

गोमयोद्या स्त्री गोमयादुत्तिष्ठति उद्+स्था-क टाप् ।
-(युवतरयापोका) कीटभेदे हेमच० ।

गोमयोद्भव त्रि० गोमयादुद्भवति उद्+भू-अच् । गोमयजाते
श्च्यारगवधे (सोदाल) दक्षे च पु० शब्दर० ।

गोमहिषदा स्त्री कुमारातुचरे मातृभेदे । “मृदु मात-
रणान् राजन् ! कुमारातुचरानिमान्” इत्युपक्रमे “पयोदा
गोमहिषदा गोविषाणी च गारतः” भा० श० ४७ अ० ।

गोमांस न० इत् । गवां मांसं तदुगुणादि गोशब्दे २६८१ पु०
उक्तं “गोमांसमन्त्रये प्राजापत्यं चरेत्” सुमन्तुः तत्रा-
शामतः, ज्ञानतस्तद्गुण्ये चान्द्रायणं यथाह यातातपः
“अगम्यागमने चैव मद्यगोमांसमन्त्रये । शुद्धे चान्द्राः